

Christian Morgenstern,
Der Werwolf

Ein Werwolf eines Nachts ent-
wich
von Weib und Kind und sich be-
gab
an eines Dorfschullehrers Grab
und bat ihn: „Bitte, beuge mich!“

Der Dorfschulmeister stieg hinauf
auf seines Blechschilds Messing-
knäuf
und sprach zum Wolf, der seine
Pforten
geduldig kreuzte vor dem Toten:

„Der Werwolf“ – sprach der gute
Mann,
„des Werwolfs, Genitiv sodann,
dem Werwolf, Dativ, wie man’s
nennt,
den Werwolf, - damit hat’s ein
End!“

Dem Werwolf schmeichelten die
Fälle
er rollte seine Augenbälle.
„Indessen“, bat er, „füge doch
zur Einzahl auch die Mehrzahl
noch!“

Der Dorfschullehrer aber musste
gestehn, dass er von ihr nichts
wusste.
Zwar Wölfe gab’s in großer
Schar,
doch „Wer“ gab’s nur im Singular.

...

Christian Morgenstern,
Varulven

tradukita de Sven Collberg

En varulv lopp från fru m.m.
en vacker afton samt begav
sig till en bymagisters grav
och bad: “Var snäll och konju-
gera.

mig!” Byskolläraren stod upp
på blecknamnsskyltens
mässingknopp
med svar till den, som satt på
pass
med tåligt korslagd tass på tass.

“Jag var-ulv 1:a pers. i sing.,
du, han, hon, den, det var-ulv.
Så
vi voro-ulv, I voren. På
de voro-ulv kom ingenting.”

Varulven myste glad åt hur
pers. hade följts av sing. och
plur.
“Fast”, bad han, “kan det inte
ges ens
en enda pers. i tempus pre-
sens?”

Bekänna måste vår magister,
att därvidlag fanns vissa bri-
ster.
En varulv sine imperfecto
var contradictio in adjecto.

...

Christian Morgenstern,
La lupfantomo

*tradukita de Bertilo
Wennergren*

Jen lupfantom’ de famili’
meznokte iam kuris for
al tombo de la profesor’.
kaj petis pri konjugaci’.

Do diktis tiu dokta ul’
starante sur la kructabul’
dum lup’ senmova kiel splin-
to
atentis vortojn de l’ mortin-
to.

De “lupfantomo”, simpla
rekta,
tra “lupfintomo”, plej perfek-
ta,
plu “lupfontomo”, iom rara,
ĝis “lupfuntomo”, ho,
koŝmara.

Ĉi participoj plaĉis multe
al la fantomo, kaj rezulte
ĝi petis: “Legu plu el PIV-o
pri participoj en pasivo.”

La viro ĉagreniĝis tamen:
“Jam fermis mi per fin’ kaj
amen,
ĉar netransiraj bestoj feblas
kaj la pasiv’ neniam eblas.”

...

Der Wolf erhob sich tränenblind
 –
 er hatte ja doch Weib und Kind!
 Doch da er keine Gelehrter eben,
 so schied er dankend und ergeben.

Varulven satt med tårad lins.
 Han visste att han fanns och
 finns.
 Därtill kom också fru m.m.
 som även måste existera.

Sed lupfantomo pri transiro
 ja spertas pli ol eĉ vampiro.
 La lup' revenis larmokula
 al sia famili' ulula.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31).*

Arg-825-1652 (2013-02-11 18:44:21)

*Traduko de la Germana poemo "Der Werwolf" de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en la Svedan de Sven Collberg.*

Arg-825-1654 (2013-02-13 17:00:43)

Tiu ĉi francigo troviĝas ne la reterjo <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html#sv>.

*Traduko de la Germana poemo "Der Werwolf" de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en Esperanton de Bertilo Wennergren.*

Arg-825-1653 (2013-02-14 23:29:47)

Vidu la retejon <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.